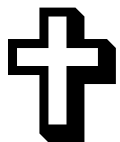

OBVESTILA

POGREB

Ciril Gorenšek

NAPOVEDNIK

7. maj, torek - dan celodnevnega aš enja, od 12.00 do 17.00, nato sklep aš enja in sv. maša ob 17.30

8. maj, sreda – ob 9.30 sv. maša, sre anje dekanijskih duhovnikov in pastoralnih delavcev

9. maj, etrtek - ob 16.30 sre anje birmovalca, msgr. Jožeta Goli nika z birmanci, s starši in botri, po sv. maši sre anje birmovalca s lani ŽPS in ŽGS

12. maj, nedelja – ob 9.00 slovesnost sv. birme

18. maj, sobota – ob 10.00 spoved prvoobhajancev in njihovih staršev in sorodnikov

SVETI KRST

Nik Roter

24. maj, petek – ob 18.30 predavanja zgodovinarja p. Metoda Benedika na temo: Sveta Marjeta in as preganjanja kristjanov (V okviru projekta »Dar za dar«).

25. maj, sobota – ob 20.00 dekanijski romarski shod na Prevaljah – V LETU VERE PO MARIJI K JEZUSU; slovesna sv. maša in marijanska procesija z lu kami; od 19.00 naprej priložnost za sv. spoved

26. maj, nedelja – ob 9.00 slovesnost prvega svetega obhajila

30. maj, etrtek – SV. REŠNJE TELO IN KRI, ob 17.30 procesija z Najsvetejšim in sv. maša

31. maj, petek – OBISKANJE DEVIČE MARIJE, ob 17.30 zaključek šmarini ne pobožnosti

BISER je mese no glasilo župnije sv. Marjete v Kotljah. Izdaja ga župnija Kotlje.

Odgovorni urednik: Alojz Bek, župnijski upravitelj; lektorica: Irena Oder; ra unalniško oblikovanje: Marko Kocuvan; uredniški odbor: Alojz Bek, Irena Oder, Veronika Kocuvan, Petra Jamnik Koboit, Erika Jamnik, Jožica Pušnik, Tomaž Kocuvan. Tiskanje: JSKD OI Ravne, Prežihova 7, Ravne na Koroškem. Naklada: 250.

MAJ
VELIKI TRAVEN
LETO 2013
LETNIK 49
5

Cerkev se prenavlja po življenjskem pri evanju vernikov.
Kristjani so v svojem življenju v svetu poklicani izžarevati Besedo resnice, ki nam jo je zapustil Gospod Jezus.

Leto vere je s tega vidika povabilo k pristnemu in prenovljenemu spreobrnjenju h Gospodu, edinemu Odrešeniku sveta.
Kristusova ljubezen napolnjuje naša srca in nas žene v evangelizacijo.

ŽUPNIJSKI URAD KOTLJE

Vstopili smo v mesec maj, mesec šmarni ne pobožnosti. Kaj doživljam ob šmarnicah? Morda lepe spomine na svoje otroštvo? Je tudi zame mesec maj vzpodbuda, da se priporo am Božji Materi Mariji, za njeno varstvo, za njeno pomo?

Sicer se bodo v mesecu, ki je pred nami, razvrstili prazniki, povezani z velikono nim dogodkom, saj še vse do binkošti obhajamo velikono ne nedelje. Jezus je rekel svojim učencem: "Vaše srce naj se ne vznemirja. Verujte v Boga, tudi vame verujte! ... Odhajam, da vam prostor pripravim. Ko odidem in vam pripravim prostor, bom spet prišel in vas vzel k sebi" (Jn14,3). To resnost naše vere obhajamo na praznik vnebohoda, ki ga je Cerkev postavila v praznovanje 40 dni po veliki no i - da bi imeli upanje, da bi živeli z vero, ki vidi preko zadnjega konca našega zemeljskega bivanja. Dalje nam Jezus pravi, naj se naše srce ne plaši in vznemirja, saj nam bo poslal tolažnika - Svetega Duha. On je Duh resnice, on vas bo učil vsega in spomnil vsega. Cerkev vsako leto na binkoštni dan v nas kristjanov obnavlja tiste osebne binkošti, ki so se zgodile pri birmi. Spomnimo se na sedem darov Svetega Duha, ki nam jih je Sveti Duh v obilju podelil. Kje so zdaj ti darovi, ko je minilo že toliko in toliko let od moje

birme? Še vedno sodelujem z darom modrosti in sprejemam modre odločitve; priznam, da poleg mene še kdo drug modro ravna? Sodelujem z darom sveta tako, da prisluhnem drugim v njihovih težavah in jim dobro-

namerno in prav svetujem? Sodelujem z darom pobožnosti tako, da ne ocenjujem drugih, koliko so pobožni in koliko bi morali biti, pa pa sam skrbim, da so moja dejanja vedno bolj podobna Božjim dejanjem? ... Še bi lahko opisovali darove Svetega Duha, naj nam bo na binkošti bolj kot

"binkoštni oli", pomembna prošnja: "Pridi Sveti Duh in napolni srca svojih vernih!" Naj bo ta prošnja namenjena, tudi za letošnje birmance, ki bodo v petek, 3. maja, za eli devetdnevnicu, da bi po sv. birmi bili napolnjeni s Svetim Duhom in okrepljeni z njegovimi darovi.

Še posebej v tem mesecu vabljeni k obhajanju celodnevnešaš enja Najsvetejšega, ki ga naša župnija opravlja za vsokofijo v torek, 7. maja.

V tem mesecu povabljeni tudi, da se spomnimo in molimo za prvoobhajnence, ki bodo prvi sprejeli dar odpušnja po zakramentu sv. spovedi in prvi prejeli duhovno hrano v evharistii nem Jezusu.

✂ Alojz Bek, župnik

sem sodelujejo. Kako jim ni težko. Kako se prostovoljno borijo za nekaj, za dobro. Kako ob tem osebnostno in duhovno rastejo. Kako se jim svetijo oči, ko so pohvaljeni in ko vidijo, da jim zaupamo, da so pomemben del neesa ... V tistih trenutkih sem pogledoval ljudi v klopih in ko sem videl solzne oči, ganjene obraze, obraze z usmerjenim pogledom za udenja, obraze z nasmehom, obraze odobravanja ... Takrat sem dobil nešteto potrditev, da delamo plemenito ...

Sv. Marjeto smo prinesli v cerkev, takrat pripravam nazaj iz svojih misli, jo pogledam isto od blizu v oči in takrat se je zavem ... Bila je tam, vsako nedeljo, v vsaki župniji sem jo videl z ambona med verniki, kako mi je s svojim izrazom na obrazu vlivala energijo in pogum. Samo pravi pogled sem potreboval ... Zaradi nje sem vztrajal. Vsako nedeljo ...

✂ Tomaž Kocuvan

Ko sem nekega dne šel mimo cerkve, sem videl, da so odpeljali oltar sv. Marjete. Opazil sem, da je veliko kipov zelo dotrajanih. Ko so prišli obnovo, sem velikokrat pomislil, kako lepo bo videti, ko bo oltar zasijal v vsej svoji lepoti. Zato ne morem pozabiti trenutka na velikono no vigilijo, ko sem zagledal preudovito podobo sv. Marjete. Sijala je kot zvezda na nebu. Bil sem ganjen, ker vem, da takšnih trenutkov ni veliko. Če pomislim, kako se je vse skupaj prišlo, kako dolgo je trajalo, je zaključek nepopisen. Hvala

vsem za tolikšno delo.

✂ Milan Štrekelj

Ko se je sv. Marjeta razkrila, sem prvo pomislila na ves trud, ki so ga vsi v to vložili. Mislim, da je s tem vse povrnjeno, da je trud poplalan in lahko vsi vidimo rezultat pridnega in trdega dela.

✂ Tjaša Merka

Da, kakor naše mesece no glasilo Biser, je zame ob praznovanju velike no i zasijal novi BISER v naši cerkvi, to je obnovljeni glavni oltar. Ta novi sijaj naše svetnice sv. Marjete je ves veliasten in ponosna sem na ta projekt obnove, ki so ga zastavili in uresnili evali naši mladi že kar enajst let. Hvala za njihovo požrtvovalnost in trud. Ponosna sem tudi na našo družino, ki je pristopila k temu projektu in po svojih mojih pomagal. Tudi sama sem s šivanjem voščilnic dodala kank ek mozaika, da je projekt postal celotna.

Ta naš biser ja lahko ponos celotnemu kraju, posebno nam, kristjanom, ki smo ga s skupnimi močmi v celoti obnovili. Hvala ti, dobri Bog, da si nam naklonil milost, modrost ter dobroto, da znamo slišati klic dobrotne akcije in pomagati po svojih mojih. Tako je naša cerkev zasijala v obnovi in privablja vse ljudi, ki se udeležujejo sveanih obredov.

✂ Marija Kobolt

ta Marjeta, ki v levi roki visoko v zraku drži križ, trden zlat križ, v desni roki pa na verigi privezanega zmaja. Zlo, ki je premagano. Kristus je odprl nebeška vrata za nas. Smrt in zlo sta premagana! In kaj drugega prikazuje naša sv. Marjeta? Naša zavetnica nas uva pred zlom, zmaja ima zvezanega in trdno ga drži na verigi, premagala ga je s križem, z vero. Presunilo pa me je še nekaj, esar do tistega trenutka nisem vedela. Kako je lepa in mogo - na! In naša je. Nisem dojela in še danes komaj dojemam, da so oltarji obnovljeni! Da je sv. Marjeta obnovlje - na. Pred skoraj desetimi leti me je Tomaž povabil, da bi šivala voš ilnice, s katerimi naj bi obnovili oltarje. Deset let sem ve ali manj sodelovala pri projektu in v tej zlati Marjeti je tudi moj del ek, eprav majhen. Poglejte, sožupljani, našo sv. Marjeto! Stisnilo me je v prsah in vem, da sem se v tistem trenutku nasmehnila. Uspelo nam je! V tistem trenutku so bile vse naše

in vaše žrtve zlate ...

✉ Maruška Krajnc

eprav je bilo vreme zimsko, so bile priprave velike no i dobre in lepe. Vse je bilo lepo vodeno s strani mladih, ob sodelovanju bodo ih birmancev in birmank, že pri prebiranju postaj križevega pota. Tako so birmanci spoznali življenje Jezusa. Trpeli z njim. Sodelovali so na veliki etrtek, molili smo za duhovnike. Na veliki petek smo z njimi molili ob Jezusovem grobu za

vse, ki so potrebni naše molitve. Naj - veli astnejši del pa je bila velika sobo - ta. Polna skrivnostnega pri akovanja. Vse je bilo tako žalostno – lepo in e si s srcem in dušo sodeloval vse tri dni, si doživel resni no vstajenje, sre o in veselje. Ne morem z besedami opisati milosti, ki sem jo doživela. Ob petju Slave pa je v mojem srcu vse skupaj še bolj zasijalo, ko smo razkrili novo obnovljeno sv. Marjeto, ki se je zales - ketala v naših srcih. Kar utili smo lah - ko, kako je Sveti Duh zavel po cerkvi in prevzel naša srca. Toliko sem pridobila za svojo dušo in sem se kar zami - slila, kaj pa jaz dam drugim?

Ko sem v nedeljo v miru podoživljala vse te udovite dni, je v meni še naj - bolj odmevala pridiga. Koliko krat me kdo vpraša: »Ja, kaj pa delajo duhov - niki ez ves dan?«

Tu pa sem našla vse odgovore.

Samo poslušala sem jih.

✉ Milka Breznik

Ko sem prvi zagledal obnovljeno sv. Marjeto, jo objel, dvignil, da jo odne - semo v cerkev in postavimo na njeno mesto, sem z mislili v trenutku zata - val ...

Stal sem na ambonu, pred petsto ver - niki, in pri eval o našem delu, o naši žrtvi, o ljubezni, ki jo utimo do naše cerkve in do Jezusa ... Z vsem srcem sem hotel ljudem predstaviti bistvo našega dela. Podoživljal sem in razla - gal o vsej zagnanosti otrok, o sr nosti mladih – s kakšnim zanosom in vesel -

SESTANEK ŽPS, 24. 4. 2013

Povzemamo nekaj to k:

V maju bo šmarni na pobožnost pote - kala vsak dan ob 17.30 uri. Posamezni - ki, ki vodijo petje se dogovorijo za ljud - sko petje pri sveti maši (Petra, Martin, Aleš, Milan).

V petek, 3. maja bo za etek bir - manske devetdnevnice ob 17.30.

V soboto, 4. maja bo sveta maša ob 17.30 uri za vse rajne gasilce – praznik Florjanovega. Pri sveti maši sodelujejo gasilci z branjem beril in prošenj.

V torek, 7. maja je v naši fari celodne - vno aš enje Najsvetejšega. Za etek bo ob 12.00 uri, udeležili se ga bodo tudi verou enci s katehistinjo. Druge skupi - ne v župniji se za aš enje razvrstijo ez dan. Ob 17.00 blagoslov in sveta maša ob zaklju ku celodnevnega aš e - nja.

Nekaj dogodkov, ki so se zgodili:

Mladi so bili marca v Celju na predstavi - tvi teme letošnjega oratorija. Prejeli so gradivo, ki je oblikovano na temo Narni - je (po znani knjižni predlogi C.S. Lewisa: Potovanje jutranje zarje). Letos obhajamo 10. obletnico oratorija pri nas in nasploh prvega v naši dekaniji.

Obhajanje svetega trodnevja in velike no i je bilo zelo lepo in spoštljivo. Pri - pomba je bila le ta, da je velika ve ina ljudi ob molitveni uri že šla iz cerkve – žal so ostali le nekateri. Vabimo, da prihodnje leto vsi vztrajamo še nekoliko ob Jezusovem grobu z molitvijo.

20. aprila je bilo pod vodstvom kaplana g. Sebastijana sre anje ministrantov.

Nekateri otroci si želijo ministri - rati, pa jih ovirajo starši.

Pogled naprej:

- 11. 5. bo ob 15.00 uri sre anje otroških pevskih zborov v rni.
- 25. 5. bo ob 20.00 uri na Prevaljah dekanijsko romanje.
- 1. ali 15.6. bo sre anje mešanih zborov na Kronski gori.
- 22. 6. bo potekalo peš romanje na Grubarjev vrh h kapeli.

lani ŽPS so predstavili program pripra - ve na blagoslov prenovljenega glavnega oltarja v naši cerkvi. S tem bo projekt »DAR za DAR«, ki poteka že 11 let, dosegel svoj vrhunec. Do oktobra se bo zvrstilo nekaj dogodkov. Za nemo s predavanjem p. Metoda Benedika (glej napovednik). Program bodo prejeli vsi domovi po župniji. S tem se bo župnija tudi navzven zahvalila vsakemu župlja - nu, ki je kakor koli sodeloval pri projek - tu. Program bo objavljen v naslednji številki Bisera.

Bilo je predlagano, da bi bila katehetska maša kdaj tudi ob sobotah, saj veliko verou encev takrat obiskuje sveto mašo.

Izpostavljena je bila nova fasada na cerkvi, ki se je zaradi bakrene strehe obarvala zeleno. Potrebno je vprašati izvajalca del ali se da v tem primeru kaj narediti (g. Tomaž Kocuvan).

Nekatere ljudi moti, da se takoj po sveti maši štejejo darovi v zakristiji, ko so ljudje še v cerkvi ali zbor še poje. Pred - laga se, da se s štetjem po aka.

✉ Zapisala: Nada Naveršnik

Izobraževanje v okviru slovenskega pastoralnega na rta

19. aprila 2013 je naša naddekanija v Dravogradu organizirala izobraževanje v okviru slovenskega pastoralnega na rta »Pridite in pogledjte«. Iz naše fare sva se tega dogodka udeležili članici našega ŽPS.

Najprej nas je pozdravil naddekan, gospod Igor Glasen nik. Skupaj z njim smo zmolili uvodno molitev za dar vere.

Sledil je pozdrav in uvodni nagovor gospoda Jožeta Goli nika iz mariborske pastoralne službe. O namenu in vsebini tega izobraževanja nam je v nadaljevanju predaval gospod Vinko Poto nik. Poudaril je predvsem pastoralne izzive za poglobljanje naše vere.

Pomembni izzivi:

- k izvirom
- poklicanost in poslanstvo
- živa ob estva
- so utje in pravi nost
- odpuš anje in sprava

Ko se lotimo na rtovanja posameznega izziva ali dogodka, so zelo pomembna dejanja:

- Analiza stanja
- Dolo itev namenov in ciljev
- Pisanje programa
- Izvajanje programa
- Preverba programa in praznovanje.

Pri tem se moramo ravnati po SWOT metodi, ki nam jo je g. Poto nik tudi razložil.

Enostavno to pomeni, da prouimo prednosti in pomanjkljivosti dolo enega projekta oz. dogodka, nato ugotovimo priložnosti, ki se nam ponujajo, in ugotovimo morebitne grožnje, ki nam ogrožajo dolo en projekt.

Sledilo je konkretno delo v štirih skupinah z animatorji na dolo ene teme pastoralnih izzivov in nato na koncu poročanje o naših odločitvah oz. pripravi dolo enega dogodka ali projekta.

Ob koncu je sledil zaključek in zahvala predavateljem za njihov trud. V jeseni bodo še enkrat organizirali podobno izobraževanje članov ŽPS.

✉ Nada Naveršnik

»Družinska molitev naj se opravlja po vzgledu molitve v cerkvi: kakor se v cerkvi Božja služba opravlja, tako naj se tudi doma edno posnema, da se kaj svetega pripoveduje ali bere, da vsi skupaj molijo sveti rožni venec ali litanije, pa še kakšno sveto pesem zapojejo.«

✉ A.M. Slomšek

in mu encev, pre udovite zlate angele, in se mi za trenutek zazdi, da tudi oni komaj čakajo, da se jim zopet razkrije prenovljena zavetnica. Trenutki trajajo dlje kot običajno. Ko tako akam in pojem, se naposled le zgodi. V vsej lepoti zažari, vsa, skoraj prevezlata, nadvse veli astna zavetnica hotuljske župnije, sv. Marjeta. Za hip skoraj zopet onemim, v srcu dobim tisti poseben, tako zelo lep občutek, morda vidim tam del ek svojega odraščanja, sodelovanja. V grlu me stisne, v oči pa se nenavadno tako zelo posebno zaiskri.

Za utim pravo srečo. Tisto srečo, ki jo iščemo povsod, vsak dan znova. Mnogi na napa njih poteh, mestih, v zgrešenih trenutkih, z napa nimi ljudmi, predvsem z napa nimi mislimi. Ko pa jo lahko vendar najdemo v tako preprostih trenutkih, na povsem vsakdanjih mestih, ob običajnih opravilih. V dogodkih, ki bi jih v asih kar najraje izpustili. Tako preprosto jo je najti, pa je vendar tako zelo posebna.

✉ Marjeta Štrekelj

Deset let je dolga doba, pa vendar se še vedno dobro spomnim, kako smo tolikokrat vstali zgodaj zjutraj, se zavili v topla oblačila in se odpravili na pot prodajat voš ilnice. Bili smo v tolikih župnijah, da jih ne znam več prešteti in doživeli toliko različnih sprejemov. Povsod so nas že na začetku toplo sprejeli, spet drugje so nas celo povabili na kosilo. Besedila, ki smo jih na

začetku tako skrbno brali, smo na koncu znali že na pamet. Neštetokrat me je grozno zeblo v roke, ko smo pozimi v snegu zlagali kuverte in prodajali izdelke, ki so jih ljudje neprestano hvalili. Skrbno smo razvršili ali voš ilnice, nato pa je kar naenkrat začetek pihati močan veter, da smo tekali za njimi in jih pobirali vse okoli cerkve.

Za nas je bila takrat nagrada - pohvala. Ljudje, ki so se ustavili, si vzeli čas in pogledali voš ilnice, nekateri, ki s sabo niso imeli denarja, pa celo pohiteli domov in se vrnili, samo da so lahko kupili naše izdelke. Danes je nagrada za ta dolgoletni trud naša cerkev. Svetla, sijoča, lepa. Ko vstopiš, postaneš ponosen, da so ti zlati oltarji delno tudi delo mojih rok.

V enem izmed naših govorov je pisalo, da mladi stopimo skupaj, lahko premikamo gore. Nikoli nismo zares premikali gora, zato ne morem trditi, da je to res. Vsekakor pa s skupnim delom lahko obnovimo staro, pozabljeno in otožno cerkev in s tem naredimo lep, topel in udoben dom za vse kristjane!

✉ Janja Golobinek

Zvonovi so zapeli, orgle zaigrale in končno smo župljani zagledali nekaj, kar smo tako dolgo čakali. V tistem udovitem trenutku je skozi moje srce švigalo več stvari. Oltar se je zasvetil v zlato rumeni svetlobi, tema Velikega petka je dejansko izginila in v srcu je nekaj zatrepetal. Zla-

DAR za DAR

žine Kocuvan, ki je vselej rada priskočila na pomoč, kadar sem jo zaprosil. Pri vodenju in izpeljavi projekta Dar za dar in obnavljanju cerkve pa ima od vseh največji delež. Eprav Kotlje niso velika župnija, a imajo zelo razgiban laiški apostolat, kakor le malo katera velika. Ob sedanjih dveh duhovnikih se še naprej zavzeto trudi za oznanjevanje evangelija in posvečevanje ljudi v kraju.

Zato želim, da bi Sveti Duh ob župniški zavetnici sveti Marjeti še naprej bdel nad tem prelestnim „biserom“. Verjamem, da bo še naprej skrbel, da bo vedno kraj srca njih in plemenitih ljudi za duhovni prepород. Saj vemo, da je naš tok življenja v božjih rokah. Vse, kar smo in kar imamo, je božje. Tok našega življenja je naravnano na večno življenje.

✎ Marjan Plohl, vikar

Velikonočno na soboto je, skoraj že večer. H koncu gre precej naporen dan. Postorjena so še zadnja dela po hiši, pirhi se v vseh najlepših barvah arobno lesketajo v košari na mizi, omamno dobra najboljša potica naše bice se že hladi, košara za blagoslov jedi je že pripravljena. Samo še k „žegnu“ neseva z mamo.

Takrat se hitenje umiri. Razmišljam ... Vsako leto, znova. Vrnem se tja, stara sem sedem let in prvič lahko grem k velikonočni vigiliji. Zaspana sem in zebe me. Naenkrat se oglasijo zvonovi, stojim na koru in onemim. Orgle

igrajo veličastno hvalnico, Slava, Slava Bogu na višavah! Glasovi pevcev glasno zadonijo. V vsej veličastnosti se zopet odkrije podoba glavnega oltarja, takrat še dotrajan, okrušen, z vsemi že dobro vidnimi sledovi, ki mu jih je v dolgih letih pustil zob časa, kip sv. Marjete. Prvič spoznam in za utim posebnost te svete maše.

Na koliko lepih stvari, dogodkov enostavno pozabimo. Ta dogodek pa je ostal v meni vse do danes, s časom sem pozabila, kako poseben je bil ob uteku takrat, ko sem bila prepolna drugih igrivih misli. Navdušenje. Tista posebna toplota v srcu, od vzhičenosti iskric v očeh.

Prav vse to, vsi občutki, vse, kar sem že skoraj pozabila, mi je bilo podarjeno, dano, ponovno. Kot bi zavrtela čas nazaj, le da sem vse občutila še globlje, eprav že poznano, pa vendar drugače kot takrat. Vigilija se je tokrat odvijala za nas nekoliko drugače, še bolj posebna je bila, zares nova. Trajalo je dlje, odpevi so bili daljši, ampak zelo lepi, veličastni. Pa sem vseeno nestrpno čakala, da zopet zazvonijo zvonovi, da se ponovi vse, kot v spominih. Navsezadnje se je vendar zgodilo. Veliko let za tem, že stojim pri orglah, v rokah držim note, zvonovi zapojejo v vseh barvah in ritmih, orgle glasno zaigrajo, zadonijo z vso močjo. Globoko vdihnem za prvi zlog. Že pojemo, zopet najlepšo hvalnico Slava, Slava bogu na višavah. Oči pa mi ves čas nemirno uhajajo h glavnemu oltarju, opazujem vse tiste kipe svetnikov

NAŠI BIRMANCI

Duhovne vaje na Homcu iz oči babice

»Veliko stori, kdor stori malo, a stori to, kar mora storiti. Ni esar ne stori, kdor naredi veliko, vendar ne stori tistega, kar bi moral storiti.« (sv. Janez Bosko)

Zakaj sem zašla s temi besedami?

Veselimo se z našimi animatorji, ki so opravili šolo za animatorje na Homcu. Delajo dobro in so uspešni pri svojem delu. Otroci pri srečanju na Homcu resnično najdejo osnove kršanskega življenja. Najdejo samega sebe, neko zavetje in se umirijo od zunanjega, norega življenja. Prav veseli prihajajo domov ali pa bi tam kar ostali. Sveti Duh resnično deluje po naših animatorjih.

To delo animatorji prenašajo na mlajše generacije, saj bodo mlajši kmalu odšli novim življenjskim izzivom naproti. Takih je v Kotljah veliko in kar nekaj jih je, ki jim je njihova pomoč potrebna. Zato niso slabši od drugih, so pa nesrečni. Animatorji jim pokažejo pravo pot, postanejo jim prijatelji in jim z lastnim vzgledom približajo Boga. Ker jim prisluhnejo, si vzamejo zanje čas in jim svetujejo. Pokažejo jim, kako Boga prepletati z vsakdanjim življenjem in kako je Bog tisti, ki ga resnično potrebuje mo.

Pa bom zaključila kar z besedami matere Terezije:

»Svet tako trpi, ker ni miru. Miru pa ni, ker ga ni v družini in imamo na tisoče razbitih domov.«

✎ Milka Breznik

Ob letošnji birmi

Pogovarjam se z devetošolko, birmanko. »Kdaj pa imate birmo?« »Ja, 12. maja!«

Misli mi poletijo v daljno pomlad 2002. Takrat so bili naši ministranti po obnovi večinoma povabljeni v Maribor h gospodu nadškofu Francu Krambergerju. Ko so po dveurnem obhodu stolnice in škofijskega doma obstali še za slovo v njegovi pisarni, so mu boječe zaupali svoje 'skromne' načrte za prihodnost.

»Gospod nadškof, do birme v prihodnjem letu bi želeli obnoviti stranski oltar sv. Petra in Pavla.«

»A res, pa bo šlo? Kako boste to naredili?«

»Ja, že imamo dogovorjeno v restavratski delavnici, da bodo za eliče že letos in bi obnova bila končana do

NAŠI BIRMANCI

maja naslednjega leta. Takrat bi praznovali obisk bl. škofa Antona Martina Slomška v Kotljah leta 1848. Ob tej priložnosti je blagoslovil oba nova stranska oltarja. Sedaj bi Vas prosili, da bi tudi Vi blagoslovili obnovljen oltar in hkrati birmali naše birmance.»

Nadškofu ni bilo možno skriti vidnega presenečenja. »Kdaj pa bi to naj bilo?«

»V nedeljo, 18. maja 2003, bi bilo natanko 155 let.«

»V redu,« reče nadškof, iz predala vzame nov koledar, pretrga ovoj, prelista in za 18. maj vpiše: Kotlje, birma ob 10h.

Poslovijo se, veseli in zadovoljni nad tako nepriakovanim in tako prisrčnim obiskom, ki se je zaključil z izredno pomembnim dogodkom: z nadškofovimi dovoljenjem obnove prvega oltarja.

Pri delu se je zavzelo delo mladih, nji-

hovih staršev in številnih drugih župljanov s šivanjem voš ilnic ter njihovega podarjanja v slovenskih in zamejskih župnijah.

In smo do akali. 18. maj 2003 in slovensen prihod gospoda nadškofa. Takratna generacija birmancev je doživela blagoslov

in birmo ob prvem obnovljenem oltarju. G. nadškof je bil izredno zadovoljen in nas je pohvalil za zgledno opravljeno delo.

Pravkar mineva 11 let in letošnja generacija birmancev bo še bolj obdarjena, saj bo 12. maja praznovala prihod Svetega Duha in 165-letnico Slomškovega obiska v popolnoma obnovljeni notranjosti.

Ernest Kocuvan

VERUJEMO V ENEGA BOGA ali v tri bogove?

Verujemo v enega Boga v treh osebah (Trojica).

“Bog ni osamljenost, ampak popolno obstvanje” (Benedikt XVI.).

Kristjani ne verujemo v tri različne bogove, temveč v eno samo bitje, ki se trojno razvija, in vendar ostaja eno. Da je Bog Trojica, vemo od Jezusa Kristusa: on, Sin, govori o svojem Očetju v nebesih (“Jaz in Oče sva eno,” Jn 10,30), moli k njemu in nam podarja Svetega Duha, ki je Očetova in Sinova ljubezen. Zato smo kršeni “v ime Očeta in Sina in Svetega Duha” (Mz 28,19).

Youcat - katekizem katoliške Cerkve za mlade, Slomškova založba 2011

DAR za DAR

Zbrani vtisi ob skorajšnjem zaključku projekta

Pred nekaj tedni je bila vrnjena obnovljena sveta Marjeta. Na vigilijo je zažarela v vsej svoji svetosti. V mnogih faranih je ta trenutek pustil neizbrisane potepe. Zbrali smo nekaj utrinkov, ki bi jih radi objavljali v naslednjih številkih Biser - do meseca oktobra.

Ti meseci bodo tudi posebej slovesni in jih bodo zaznamovali številni dogodki. S tem se bomo skušali na blagoslov zadnjega oltarja tudi notranje pripraviti. Za nimo torej z zbujanjem spominov ...

Od nekdaj so Kotuljci znani po svoji neupogljivi odločnosti in tudi veri. Vselej so hoteli biti nekaj posebnega in enkratnega. V vsem drugim za zgled in v spodbudo. Zato ne udi, da so jim sosedje že pred davnimi desetletji na malce hudomušen in nadeli ime „kotuljska republika“. Najbolj znani Kotuljec, Lovro Kuhar-Prežihov Voranc, pa je ljubljenski kraju v romanu o sosedi-Jamnici postavil trajen spomenik.

Sicer sem se mogel sam kot njihov dolgoletni župnik dobro pripraviti na njihove dobre in slabe lastnosti ter navadah. Toda o slednjih naj bo sodba prepuščena ljubemu Bogu. Prav On je bil tisti in ostaja odločen pri rojstvu vedno novih loveških virov duhovnega in snovnega prepoveda, meni ljubljenskega obestva. Zelo je pomembno, da verniki verjamejo v sebe, v svoje skrite sposobnosti in zmožnosti. Pred-

pogoj za to pa je seveda vera. Z opogumljeno vero se pri nejo, kakor narava spomladi, te po asi prebujati in prehajati složno na plan v najrazličnejših oblikah. Poleg običajnih skupin, ki jih ta župnija premore kar nekaj, se je zgodila še ena, kot prava budilka „kotuljske pomladi“, skupina za projekt „Dar za dar“. Za celo faro, dekanijo, škofijo in celo Slovenijo še zmeraj predstavlja posnemanje vredno posebnosti, saj s projektom obnavljanja notranjosti župnijske cerkve uspeva pritegniti k sodelovanju vse kategorije vernikov in celo tudi nevernike. Nenavadna akcija se je prišla s šivanjem voš ilnic pred dobrimi enajstimi leti. Bog je hitro nagnil srca mnogih ljudi, da so projekt rade volje podprli v splošno zadovoljstvo vsega obstva. Župnijsko glasilo Biser je redno poročalo o številu sodelujočih, izdelanih voš ilnicah, mladih, ki so jih po celi Sloveniji in tujini prodajali, in šoferjih, ki so jih vozili. Projekt je tedanjega mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja nagovoril, da ga je z veseljem podprl z nakupom zajetnega števila voš ilnic in ga priporočil v podporo tudi sobratom duhovnikom in škofom. Veliko zanimanja zanj je pokazal tudi novi ordinarij, dr. Marjan Turnšek. Zavzeto pa vodi in spremlja obnovo moj naslednik, soupravitelj g. Slavko s kaplanom Sebastijanom.

Še posebej se z veliko hvaležnostjo Bogu in župnijski zavetnici spominjam prizadevnih družin v župniji, zlasti dru-

Pomagaj mi ...

Tiho in spoštljivo stojim pred tvojim grobom, Gospod. Globoko se zamislim ... Tvoja žrtev ... Tvoje trpljenje ... Zame? ... Za vse nas?! Zakaj? Nas res tako zelo ljubiš? ... Mene pa tako zlahka, vsak trenutek, potegne v greh! Niti zavem se ne, in že te BI AM, ko zadirno odgovarjam možu, otrokom, sosedu, prijateljem ... TRNJEVO KRONO ti znova potiskam na glavo, ko grem mimo reveža, ki prosi pomoč ... PRIBIJAM TE NA KRIŽ, ko sodelujem pri obiranju in kritiziranju znanca, eprav v resnici ni ne vem o njem ... S SULICO TE ZBADAM V SRCE, ko sodim koga po krivem ali zavrnem ljube odnos ... A dal si nam prosto izbiro, dal si nam svobodno voljo ... Ko pa pride bolezen, trpljenje in bolečina, kričim: «Kje si? Zakaj si me zapustil?»

Stojim pred tvojim grobom, Jezus.
Stisne me v grlu, do solz ...
ZAVEM SE, kako
uboga

sem brez Tebe. Toda Ti si tu! Živiš! Iz LJUBEZNI me rešuješ na vsakem koraku in nikoli me ne zavrneš. Tudi tedaj ne, ko padem. Samo pri tebi vedno znova najdem uteho, najdem svetlobo, odpuščanje in notranji mir. Brez tebe ne morem in ne zmorem. Ti poznaš vse moje misli, vsa moja dejanja, vse moje poti. Zaradi tebe se trudim biti dobra in boljša. Zaradi tebe se vzgaja moja vest, ki mi govori, kaj je prav in kaj ne. Zmeraj znova ugotovim, da je najlepše skupaj s teboj, ko te utim v srcu in glavi. Takrat sem srečna, mirna in zadovoljna.

Dovoli in pomagaj mi, da ohranim to vero do konca svojih dni. Še vedno, da jo poglobim do neslutnih globin ... Pomagaj mi, da bi jo znala živeti in prepričljivo deliti z mojo okolico.

✉ Veronika Kocuvan

ORATORIJ KOTLEZOLK
NOVOST: Animatorji bodo v času oratorija uvedli jutranje varstvo za otroke (od 7. do 9. ure)

Otroci, lepo vabljeni tudi letos, ko obhajamo okroglo obletnico oratorija.

Povabi zraven še koga! Čakata nas Narnija in Aslan.

19.-24. avgust

Šmarni ni mesec maj

Narava se je že kar dobro prebudila iz zimskega poitka. Prvi cvetočji znanilci so že dobro opravili svojo nalogo, travniki in gozdovi so pri elizeleneti, pa tudi petje ptic je vsak dan monejše. Še as je, da zacvetijo tisti majhni zvončki, kot sama rada poimenujem šmarnice. Na koledarju je zapisan peti mesec, mesec maj. Še posebej posvečeni tudi naši nebeški kraljici, Mariji.

Majniška pobožnost ali pri nas bolj znana kot šmarni na pobožnost ali kar šmarnice ima na Slovenskem že dolgo tradicijo. Prva prebiranja šmarnic segajo v drugo polovico 19. stoletja, ko so šmarnice pri eliprebirati v ljubljanskem semenišču. V ta čas sega tudi poimenovanje cvetlic, ki takrat

cvetejo in omamno dišijo, šmarnic. Duhovnik Janez Volpi je izdal berila z naslovom Šmarnice in po tem naslovu se je ohranilo ime priljubljenih majniških cvetlic.

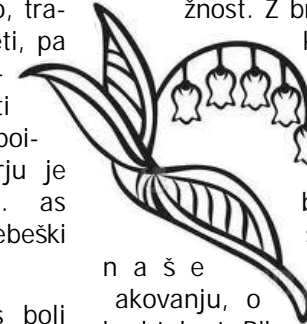
Tudi sama sem v svojih še verou nasih rada obiskovala šmarni na pobožnost. Z bratom sva se mnogo-

krat že kar malo prej odpravila od doma, da slujajno ne bi zamudila sv. maše in šmarni nega branja. Dan za dnem sem se na pot do

naše cerkve podala v priakovanju, o čem nam bo župnik bral tokrat. Bila so besedila o svetopisemskih osebah, svetnikih, Mariji, življenjem v družini ... Na koncu sv. maše pa podobica, listek na temo branja. Zbirala sva jih in lepo shranila v za to pripravljeno mapo, ki se je z vsakim dnem pridno vealala. 31 dni, 31 besedil. Še danes rečem, da dnevi hitro minevajo, so tisti še prehitro. Želim reči, da se je mesec maj vedno prehitro končal za nas otroke, ki smo obiskovali šmarnice.

V ase za etka šmarnic pri nas segajo tudi pesmi na to temo. Vsem najbolj poznana je seveda »Spet kliče nas venani maj, k Mariji v nadzemljski raj ...« Vsako leto me presune, ko to pesem zapoje cela cerkev. Samo za etije je potrebno, naprej znamo vsi. In tako naj bo tudi letos. Radi prisluhnimo šmarni nemu branju, tako otroci kot tudi nekoliko starejši, in skupaj zapojmo Mariji v ast.

✉ Erika Jamnik

Kako te greh vsrka vase?

»Upaj, upaj in veruj! Ljubi, ljubi, ne obupuj.«

Veliki teden je za nami. Nekateri smo bili pošteni do sebe in smo šli k sv. spovedi, drugi pa niso. Stvar posameznika. A ni mi vseeno za bližnjega, ko vem, da ne ravna prav!

Ko se odlo iš in pristopiš k sv. spovedi, ne delaš usluge Bogu, delaš jo sebi! e smo bili v preteklosti s srcem iskreno pri spovedi, vemo, kakšni udeži se dogajajo pri sv. spovedi. Res pa je, da se to zavedanje z leti še okrepi, mo spovedi je še ve ja in še bolj nedoumljiva. Ko sem bila stara deset ali pa dvanajst let, sem jo dojemala dosti druga e kot jo danes in e se že imamo za katolike, je prav, da hodimo tudi k sv. spovedi. Ponavljam: sebi narediš uslugo, e greš k spovedi, ti boš srenejši, ti boš našel mir in ne boš ve životaril, ker greha ni ve, je odpušen ...

Enkrat je nekdo vprašal Jezusa, e se še spominja tistega greha iz preteklosti, ki se ga je sicer že davno spovedal, a mu še vedno gre po mislih, pa mu je Jezus odgovoril: »Ah, kje je to, tega se jaz ne spomnim ve. Bodí miren.«

Ljudje res životarimo in 'bluzimo' po svetu, trpimo v življenju, ne najdemo energije, smisla, sre e in mira. Pa živimo, ker moramo. Problemi nas zasipajo, neodpuš anje, jeza, stiska, greh. e se nam zdi še tako absurdno, pa si prav zdaj mislimo: »Kako je ta 'nora', kako se tej ljubi govoriti o vsem tem,«

so vse to, kar sem napisala, dejstva. Sveta resnica! Zapisana v Svetem pismu.

Kako v asih sovražimo življenje, iz postelje no emo, ljudi ne moremo pogledati iskreno v o i, ali se z njimi normalno pogovarjati, ... Ker se je greh nabral! Ker nas v srcu nekaj tiš i, nekaj nam ne da miru. Sram nas je, vemo, da ne moremo pogledati iskreno. Takšne zadržke utimo v sebi. Tako se je greh nabiral par tednov, pa so prišli meseci, leto, leta, ... Navadiš se životarjenja, navadiš se greha, no eš se ga spovedati, as naredi svoje in ne zdi se nam ve tako pomembno. Spoved je za tiste 'cerkvene miši', a ne?!

Resnica je pa bole a, in si je no eš priznati! Trpiš, boli te, ne vidiš smisla, razen ob redkih situacijah - ko te nekaj slu ajno gane in nagovori. Vse te najeda, problemov ne rešuješ, ljudi še bolj obsojaš, zatekaš se k bližnjicam, ... Govorim o stvareh, ki jih dejansko vsi poznamo. Nekateri manj, nekateri bolj. Droge, popivanje ve krat na teden, da si skoraj vsak teden z drugo osebo, sedenje pred televizorjem ali ra unalnikom, nehaš hoditi redno v šolo, za neš si sam pisati opravi ila, nehaš delati stvari doma, okoli hiše, ne pomagaš ve mami in o etu. Pomemben ti je samo tvoj navidezen luksuz ... Vsega so krivi drugi. Ljudje okoli tebe ti 'najedajo', pa so 'sitni' in ne dajo miru že enkrat, pa ...

Ob vseh teh zunanjih bližnjicah misliš, da si na konju! Misliš, da ko nekaj popi-

ješ ali pokadiš malo trave, da si pa 'car', ko si otopel in misliš, da je vse super in lepo, da imaš mir. Si dobiš v petek tam v parku eno 'punco' ali pa 'fanta', pa se mata 'lepo', naslednji dan pa sploh ne veš, kdo je bil ... Govorim o stvareh, ki se vedno znova ponavljajo, v vsaki generaciji se najdejo najstniki, ki gredo skozi to ... Starejši pa najdejo svoje poti 'tolažbe'.

Kdaj si bomo pripravljene priznati, da delamo narobe? Da so to samo utopije, ki nas vodijo stran od pravega, kvalitete, lepega in osre ujo ega življenja. Sv. spoved in sv. obhajilo! To dvoje je rešitev problemov. Ta zakramenta in seveda milost, ki ju dobimo s tema dvema zakramentoma ... To je prava 'legenda'! :) Aleluja! Neverjetna pomo in ... Odgovori. Smisel. Bistvo. Življenje.

Seveda moramo to razumeti, se prepustiti Jezusu in mu verjeti. Moramo verjeti v Boga, verjeti v vstajenje in Kristusovo trpljenje za nas.

e kar nekaj asa ne gremo k sv. spovedi, sploh, e je bila zadnja sv. spoved tam nekje pri birmi, pa je minilo nekaj let, pozabimo ali pa e za birmo nismo iskreno opravili sv. spovedi in sploh nismo imeli možnosti, da bi na sebi spoznali to odpuš anje, razbremenitev, ta udež, potem takem niti ne greš, se niti ne potrudiš ...

Starejši ste morda bili nazadnje pri spovedi pred zakramentom sv. zakona ...

Razumem to, ni ne obsojam, verjemite, da vem. Ampak zdaj lahko iz prve

roke povem, da ni prepozno! e želiš nehati životariti, imaš vse možnosti in pogoje, da se tega tudi rešiš! e ti je pa tako življenje - životarjenje 'legenda', 'ful fajn', najboljše, 'bomba', 'najja e', ... Ali e sploh ne razumeš, o em govorim? Potem je pa nekaj hudo narobe. Potem se moramo vprašati, kje so na ela, kje so naše vrednote, moralala? Potem je zadnji as, da nekaj naredimo na sebi in zase.

Kar sem zapisala, še predobro poznam in razumem. Sem optimist in verjamem, da enega bo nagovorilo in mi bo pritrdil, da imam prav. Vem to, zagotovo, ker verjamem v Kristusa, ker ga nosim v srcu in z njim živim. Verjamem, da me je danes izbral, da nekomu spregovori preko mene.

Tudi sedaj v velikono nem asu, asu do binkošti, ko nad nas pride Sv. Duh imamo as za osebno rast, da živimo Kristusovo vstajenje in naredimo nekaj na osebni rasti ...

Drugim težko odpuš amo, sebi pa še težje. Zavedati se moramo, da nas ima Bog VSE neskon no rad. Tri stvari so, ki jih moraš vedeti o Jezusu:

Jezus te ljubi!

Jezus te ljubi!

Jezus te ljubi!

Tudi v najve jem grehu, ko si v svojem najslabšem dnevu, ko ti do ni ni, ko si pred drugimi osramo en, ko so vsi proti tebi ... Jezus te ima rad!

»Jaz sem vstajenje in življenje: kdor vame veruje, bo živel, tudi e umre!« (Jn 11, 25)

✉ Maruška Krajnc